لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلۡجَهۡرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ إِلَّا مَن ظُلِمَۚ وَكَانَ
دوست نمی دارد الله بانگ برداشتن به بدگویی را مگر [از] کسی که ستم دیده است و هست

ٱللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِن تُبۡدُواْ خَيۡرًا أَوۡ تُخۡفُوهُ أَوۡ تَعۡفُواْ عَن
الله بسی شنوای دانا ۱۴۸ اگر آشکار کنید کاری نیک را یا پنهان دارید آن را یا درگذرید از

سُوٓءٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ
بدی[دیگران] پس هماتا الله هست درگذرندهٔ توانا ۱۴۹ همانا کسانی که کفر می ورزند

بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ
به الله و پیامبرانش و می خواهند که جدایی افکنند در میان الله و پیامبرانش

وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ
و می‌گویند ایمان می آوریم به برخی و کفر می‌ورزیم به برخی [دیگر] و می خواهند

أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ
که بگیرند میان این [و آن] راهی را ۱۵۰ آنان خودشان کافرانند

حَقًّاۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
به راستی و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خوارکننده را ۱۵۱ وکسانی که ایمان آوردند

بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَلَمۡ يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ أُوْلَٰٓئِكَ سَوۡفَ
به الله و پیامبرانش و فرق نگذاشتند میان هیچ یک از آنان آنان به زودی

يُؤۡتِيهِمۡ أُجُورَهُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿١٥٢﴾ يَسۡـَٔلُكَ
می دهد [خدا] به آنها مزدهایشان را و هست الله بسی آمرزندهٔ مهربان ۱۵۲ می خواهند از تو

أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيۡهِمۡ كِتَٰبٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِۚ فَقَدۡ سَأَلُواْ
اهل کتاب که فرود آری بر آنان کتابی را از آسمان پس به راستی خواستند

مُوسَىٰٓ أَكۡبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓاْ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهۡرَةٗ فَأَخَذَتۡهُمُ
از موسی بزرگتر از آن را آنگاه که گفتند بنما به ما الله را آشکارا پس گرفت آنها را

ٱلصَّٰعِقَةُ بِظُلۡمِهِمۡۚ ثُمَّ ٱتَّخَذُواْ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ
صاعقه به سبب ستم شان سپس گرفتند گوساله را [به پرستش] پس از آنکه آمد برای آنان

ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَعَفَوۡنَا عَن ذَٰلِكَۚ وَءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينٗا ﴿١٥٣﴾
نشانه های روشن آنگاه درگذشتیم از آن [گناهشان] و دادیم به موسی حجتی آشکار را ۱۵۳

وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمۡ وَقُلۡنَا لَهُمُ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا
و بالا بردیم فرازشان [کوه] طور را به سبب پیمان استوارشان و گفتیم به آنان درآیید از دروازه سجده کنان

وَقُلۡنَا لَهُمۡ لَا تَعۡدُواْ فِي ٱلسَّبۡتِ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ﴿١٥٤﴾
و گفتیم به آنان تجاوز مکنید در [روز] شنبه و گرفتیم از آنان پیمانی سخت استوار را ۱۵۴

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَقَتْلِهِمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ
پس [عتاب شدند] به سزای شکستن آنان پیمانشان را و کفرشان به آیه های الله و کشتن شان پیامبران را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ ۚ بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
به ناحق و[این] گفتارشان که دل های ما [در] پوشش است بلکه مهر نهاد الله برآن[=دلهایشان] به سبب کفرشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا (۱۵۵) وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ
پس ایمان نیاورند جز اندکی [از آنان] (۱۵۵) و به سبب کفرشان و گفتارشان بر مریم

بُهْتَٰنًا عَظِيمًا (۱۵۶) وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا ٱلْمَسِيحَ عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ
تهمتِ بزرگی را (۱۵۶) و [به سبب] گفتن شان که همانا ما کشته ایم مسیح عیسی پسر مریم

رَسُولَ ٱللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ
پیامبر الله را حال آنکه نکشتند او را و بر دار نکردند او را بلکه مشتبه شد[امر] بر ایشان وهمانا کسانی که

ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ٱتِّبَاعَ ٱلظَّنِّ ۚ
اختلاف کردند در[باره ی]او هر آینه در شک‌اند درباره او نیست برای آنها نسبت به وی هیچ دانشی مگر پیروی از گمان

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًۢا (۱۵۷) بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
و نکشتند او را به یقین (۱۵۷) بلکه بالا برد او را الله به سوی خودش و هست الله پیروزمند سنجیده کار

(۱۵۸) وَإِن مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِۦ قَبْلَ مَوْتِهِۦ ۖ وَيَوْمَ
(۱۵۸) و نیست [هیچ کس] از اهل کتاب مگر آنکه هر آینه ایمان می آورد به او پیش از مرگش و در روز

ٱلْقِيَٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا (۱۵۹) فَبِظُلْمٍ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟
رستاخیز خواهد بود[عیسی] بر آنان گواه (۱۵۹) پس به سبب ستمی از[جانب] کسانی که یهودی شدند

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَٰتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
حرام گردانیدیم بر آنان چیزهای پاکیزه را که حلال شده بود برای شان و به سبب بازداشتن شان از راه الله

كَثِيرًا (۱۶۰) وَأَخْذِهِمُ ٱلرِّبَوٰا۟ وَقَدْ نُهُوا۟ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ
بسیاری را (۱۶۰) و گرفتن شان ربا را حال آنکه به راستی نهی شده بودند از آن و [به سبب] خوردن شان مال‌های مردم را

بِٱلْبَٰطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۱۶۱) لَّٰكِنِ
به ناحق و آماده کرده ایم برای کافران از آنان عذابی دردناک را (۱۶۱) لیکن

ٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ مِنْهُمْ وَٱلْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ
پابرجایان در دانش از آنها و مؤمنان ایمان می‌آورند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو و آنچه

أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ ۚ وَٱلْمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ وَٱلْمُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ
فروفرستاده شده است پیش از تو و [بویژه] برپادارندگان نماز و پرداخت کنندگان زکات

وَٱلْمُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ أُو۟لَٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا (۱۶۲)
و مؤمنان به الله و روز واپسین آنان اند که به زودی می‌دهیم به آنان پاداشی بزرگ را (۱۶۲)

ربع حزب ۱۱

إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ
همانا ما وحی فرستادیم به سوی تو چنانکه وحی فرستادیم به سوی نوح و پیامبران پس از او

وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ
و وحی فرستادیم به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب

وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيۡمَٰنَۚ
و اسباط [= نوادگان یعقوب] و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان

وَءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ زَبُورٗا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلٗا قَدۡ قَصَصۡنَٰهُمۡ عَلَيۡكَ
و دادیم به داوود زبور را ۱۶۳ و[فرستادیم] پیامبرانی‌را که بی گمان بازگفتیم حکایتشان را بر تو

مِن قَبۡلُ وَرُسُلٗا لَّمۡ نَقۡصُصۡهُمۡ عَلَيۡكَۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ
از پیش و[فرستادیم] پیامبرانی را که بازنگفتیم داستان هایشان را بر تو و سخن گفت الله با موسی

تَكۡلِيمٗا ﴿١٦٤﴾ رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
سخنی[ویژه] ۱۶۴ [فرستادیم] پیامبرانی را مژده دهندگان و هشداردهندگان تا نباشد

لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا
برای مردمان بر الله هیچ حجتی پس از پیامبران و هست الله بسی پیروزمند سنجیده کار

﴿١٦٥﴾ لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشۡهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيۡكَۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلۡمِهِۦۖ
۱۶۵ لیکن الله گواهی می دهد به آنچه فروفرستاده است به سوی تو نازل نموده است آن را به علم خود

وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَشۡهَدُونَۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
و فرشتگان [هم] گواهی می دهند و همین بس که الله گواه است ۱۶۶ همانا کسانی که

كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدۡ ضَلُّواْ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا
کفر ورزیدند و بازداشتند[مردم را] از راه الله به راستی گمراه شدند به گمراهی ای دور

﴿١٦٧﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَظَلَمُواْ لَمۡ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغۡفِرَ لَهُمۡ وَلَا
۱۶۷ همانا کسانی که کفر ورزیدند و ستم کردند نیست الله بر آن که بیامرزد آنان را و نه

لِيَهۡدِيَهُمۡ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ
اینکه بنماید به آنان راهی را ۱۶۸ جز راه دوزخ که ماندگارانند در آن همیشه

وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ﴿١٦٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ
و هست این[کار] بر الله آسان ۱۶۹ ای مردم به راستی آورده است برای شما

ٱلرَّسُولُ بِٱلۡحَقِّ مِن رَّبِّكُمۡ فَـَٔامِنُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ وَإِن تَكۡفُرُواْ
این پیامبر حق را از[جانب] پروردگارتان پس ایمان بیاورید که بهتر است برایتان و اگر کفر بورزید

فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ﴿١٧٠﴾
پس همانا برای الله است آنچه در آسمان ها و زمین است و هست الله بسی دانای سنجیده کار ۱۷۰

يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟
ای اهل کتاب زیاده روی نکنید در دینتان و مگویید

عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
بر الله جز حق را جز این نیست که مسیح عیسی پسر مریم پیامبر

ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ
الله و کلمه‌ی اوست [که] افکند آن را به سوی مریم و روحی از جانب اوست پس ایمان آورید به الله

وَرُسُلِهِۦ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَـٰثَةٌ ٱنتَهُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَـٰهٌ
و پیامبرانش و مگویید [الله] سه است بازایستید که بهتر است برای شما جز این نیست که الله الهی

وَٰحِدٌ سُبْحَـٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٌ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ
یگانه است پاک و منزّه است او از آنکه باشد برای او فرزندی تنها برای اوست آنچه در آسمان ها

وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا (۱۷۱) لَّن يَسْتَنكِفَ
و آنچه در زمین است و همین بس که الله کارساز است (۱۷۱) هرگز ابا ندارد

ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ
مسیح که باشد بنده ای برای الله و نه فرشتگان مقربان

وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
و هرکه ابا دارد از پرستش او و کبر ورزد پس به زودی گردهمی آورد آنان را

إِلَيْهِ جَمِيعًا (۱۷۲) فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ
به سویش همگی را (۱۷۲) پس اما کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ
پس به تمامی می‌دهد به آنان پاداش‌هایشان را و خواهد افزود به آنان از بخشش اش و اما کسانی که

ٱسْتَنكَفُوا۟ وَٱسْتَكْبَرُوا۟ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
ابا ورزیدند و تکبر نمودند پس عذاب می‌کند آنان را عذابی دردناک و

يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا (۱۷۳) يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ
نمی یابند برایشان بجز الله [نه]کارسازی و نه یاوری را (۱۷۳) ای مردم

قَدْ جَآءَكُم بُرْهَـٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا (۱۷۴)
به راستی آمد برایتان دلیلی از[جانب] پروردگارتان و فروفرستادیم به سوی شما نوری آشکار را (۱۷۴)

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِهِۦ فَسَيُدْخِلُهُمْ
اما کسانی که ایمان آورده‌اند به الله و چنگ زدند به او پس به زودی درمی‌آورد آنها را

فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا (۱۷۵)
در رحمتی از خودش و بخششی و می‌نمایاند به آنان به سوی خودش راهی راست را (۱۷۵)

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ ٱللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِى ٱلْكَلَٰلَةِ ۚ إِنِ ٱمْرُؤٌا۟ هَلَكَ
فتوا می‌خواهند از تو بگو الله فتوا می دهد به شما در[بارهٔ] کلالة[مرده‌ای که فقط برادر و خواهر دارد] اگر مردی بمیرد

لَيْسَ لَهُۥ وَلَدٌ وَلَهُۥٓ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ
که نباشد برایش فرزندی و برای او خواهری باشد پس برای او[=خواهر] است نصف آنچه برجای نهاده است و آن[برادر] ارث می‌برد از آن[خواهر]

إِن لَّمْ يَكُن لَّهَا وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَتَا ٱثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا ٱلثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ ۚ
اگر نباشد برای او[=خواهر] فرزندی پس اگر باشند دوخواهر پس برای آن دو دو سوم است از آنچه[برادر] برجای نهاده است

وَإِن كَانُوٓا۟ إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۗ
و اگر باشند[میراث بران] برادر و خواهر مردان و زنانی پس برای مرد برابر سهم دو زن است

يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّوا۟ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ﴿١٧٦﴾
بیان می کند الله برای شما که گمراه نشوید و الله به هر چیزی داناست (۱۷۶)

ترتیبها ۵ | سُورَةُ المَائدة | آیاتها ۱۲۰

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهرگستر مهربان

نصف حزب ۱۱

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَوْفُوا۟ بِٱلْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید وفا کنید به پیمان ها حلال شده است برای شما زبان بسته‌های

ٱلْأَنْعَٰمِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى ٱلصَّيْدِ وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ
دامی[گاو، گوسفند و شتر] مگر آنچه خوانده خواهد شد بر شما بی آنکه حلال شمارنده ی شکار باشید درحالی که شما در احرام هستید همانا الله

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُحِلُّوا۟ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ
حکم می کند آنچه خواهد (۱) ای کسانی که ایمان آورده‌اید مشکنید حرمتِ نشانه های[دین] الله را

وَلَا ٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَلَا ٱلْهَدْىَ وَلَا ٱلْقَلَٰٓئِدَ وَلَآ ءَآمِّينَ ٱلْبَيْتَ
و نه ماه حرام را و نه قربانی بی نشان را و نه قربانی های نشان دار را و نه آهنگ کنندگانِ بیت

ٱلْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَٰنًا ۚ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَٱصْطَادُوا۟ ۚ
الحرام را که می جویند بخششی از پروردگارشان و خشنودیی را و چون از احرام به درآیید پس شکار کنید

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ
و هر آینه وادار نکند شما را دشمنی گروهی که باز داشتند شما را از مسجد

ٱلْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا۟ ۘ وَتَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا۟
الحرام اینکه از اندازه درگذرید و یاری کنید همدیگر را بر نیکوکاری و پرهیزکاری و یاری مکنید همدیگر را

عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢﴾
بر گناه و ستم و بترسید از الله همانا الله سخت کیفر است (۲)

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةُ وَٱلدَّمُ وَلَحۡمُ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ
حرام شده است بر شما مُردار و خون و گوشتِ خوک و آنچه که [هنگام ذبح] یاد کرده شده باشد برای غیر الله

بِهِۦ وَٱلۡمُنۡخَنِقَةُ وَٱلۡمَوۡقُوذَةُ وَٱلۡمُتَرَدِّيَةُ وَٱلنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ
به آن و [حیوانی که] خفه شده و به زجر کشته شده و مردهٔ از بلندی افتاده و مردهٔ به شاخ زده شده و آنچه که خورده باشند

ٱلسَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيۡتُمۡ وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ وَأَن تَسۡتَقۡسِمُواْ
درندگان مگر آنچه که [پس از این آفات تا زنده است] سر بریده اید و [حرام است] آنچه سر بریده شده بر [قربانگاه] بُتان واینکه قسمت کنید [گوشت آن را]

بِٱلۡأَزۡلَٰمِۚ ذَٰلِكُمۡ فِسۡقٌۗ ٱلۡيَوۡمَ يَئِسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمۡ
با تیرهای بخت آزمایی آنها همه نافرمانی است امروز ناامید شدند کسانی که کفر ورزیدند از دین شما

فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِۚ ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ
پس مترسید از آنان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما دینتان را و تمام کردم

عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي
بر شما نعمتم را و پسندیدم برای شما اسلام را [به عنوان] دین پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشت حرام] در

مَخۡمَصَةٍ غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ۳
گرسنگی بی آنکه گراینده به گناه باشد پس همانا الله بسی آمرزندهٔ مهربان است ۳

يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمۡۖ قُلۡ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ وَمَا عَلَّمۡتُم
می پرسند از تو که چه چیز حلال شده است برای آنان بگو حلال شده است برایتان پاکیزه ها و [شکار] آنچه آموزش داده اید

مِّنَ ٱلۡجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُۖ فَكُلُواْ مِمَّآ أَمۡسَكۡنَ
از جانوران [شکاری] درحالی که آموزندگان سگ های شکارید که می آموزید به آنها از آنچه آموخته است به شما الله پس بخورید از آنچه نگاه داشته اند

عَلَيۡكُمۡ وَٱذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهِۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ
برای شما و یاد کنید نام الله را بر آن و پروا کنید از الله همانا الله زود شمار است

٤ ٱلۡيَوۡمَ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُۖ وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حِلّٞ
٤ امروز حلال شده است برای شما چیزهای پاکیزه و خوراک کسانی که داده شده است به آنان کتاب حلال است

لَّكُمۡ وَطَعَامُكُمۡ حِلّٞ لَّهُمۡۖ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ
برای شما و خوردنی های شما حلال است برای آنان و [حلال کرده شد برای شما ازدواج با] پاکدامنان از زنان مؤمن و زنان پاکدامن

مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ إِذَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
از کسانی که داده شد به آنان کتاب پیش از شما هنگامی بدهید به آنان مهرهایشان را

مُحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ أَخۡدَانٖۗ وَمَن يَكۡفُرۡ
درحالی که پاکدامنان باشید نه زناکاران و نه گیرندگان دوستان پنهانی و کسی که کفر ورزد

بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٥
به ایمان پس به راستی تباه شده است عمل او و او در آخرت از زیانکاران است ٥

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که برخاستید به سوی نماز پس بشویید

وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ
چهره هایتان و دست هایتان را تا آرنج ها و مسح کنید سرهایتان را

وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِۚ وَإِن كُنتُمۡ جُنُبٗا فَٱطَّهَّرُواْۚ
و [بشویید] پاهایتان را تا دو قوزک و اگر باشید جنب پس پاکی بورزید[=غسل کنید]

وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ
و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا بیاید یکی از شما از جای قضای حاجت

أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدٗا طَيِّبٗا
یا آمیزش کردید با زنان پس نیافتید آب را آنگاه آهنگ خاکی پاک کنید

فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُم مِّنۡهُۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ
پس[با آن]مسح کنید روی هایتان و دستهایتان را از آن نمی خواهد الله

لِيَجۡعَلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ حَرَجٖ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمۡ
که قرار دهد بر شما از دشواری ای بلکه می خواهد که پاکیزه گرداند شما

وَلِيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٦
را و تمام کند نعمتش را بر شما باشد که شما سپاس گزارید ٦

وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَمِيثَٰقَهُ ٱلَّذِي وَاثَقَكُم
و یاد کنید نعمت الله را بر خودتان و پیمان استوار او را که پیمان بسته است باشما

بِهِۦٓ إِذۡ قُلۡتُمۡ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
به آن آنگاه که گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و پرواکنید از الله همانا الله بسی داناست به آنچه

ٱلصُّدُورِ ٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ
در سینه هاست ٧ ای کسانی که ایمان آورده‌اید باشید برپادارندگان برای الله

شُهَدَآءَ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ عَلَىٰٓ
[و]گواهان به عدالت و وادار نکند شما را دشمنی گروهی بر آنکه

أَلَّا تَعۡدِلُواْۚ ٱعۡدِلُواْ هُوَ أَقۡرَبُ لِلتَّقۡوَىٰۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ
عدالت نورزید عدالت بورزید آن نزدیک تر است به پرهیزکاری و پروا کنید از الله همانا

ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ٨ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
الله بسی آگاه است به آنچه می کنید ٨ وعده داده است الله به کسانی که ایمان آوردند

وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٞ ٩
و کردند کارهای شایسته که برای آنان آمرزش و پاداشی بزرگ است ٩

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ
و کسانی که کفر ورزیدند و دروغ انگاشتند آیات ما را آنان همدمان

ٱلْجَحِيمِ ۝١٠ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذْكُرُواْ نِعْمَتَ
دوزخ اند ۱۰ ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید نعمت

ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوٓاْ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
الله را بر خودتان آنگاه که آهنگ کردند گروهی تا بگشایند به سوی شما دست هایشان را

فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ ۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
پس بازداشت دست هایشان را از شما و پروا کنید از الله و تنها بر الله پس باید توکل کنند

سه چهارم حزب ۱۱

ٱلْمُؤْمِنُونَ ۝١١ ۞ وَلَقَدْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ بَنِىٓ
مؤمنان ۱۱ به درستی که گرفت الله پیمان از بنی

إِسْرَٰٓءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ ٱثْنَىْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ ٱللَّهُ
اسراییل و برانگیختیم از آنان دوازده سردار را و گفت الله

إِنِّى مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَيْتُمُ ٱلزَّكَوٰةَ
همانا من با شما هستم اگر برپا داشتید نماز را و دادید زکات را

وَءَامَنتُم بِرُسُلِى وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ ٱللَّهَ قَرْضًا
و ایمان آوردید به پیامبرانم و یاری کردید آنها را و وام دادید به الله وامی

حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
نیکو هر آینه می‌زدایم از شما بدیهایتان را و هر آینه درمی آورم شما را

جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ
به بهشت هایی که روان است از زیر آن[درختان] آنها جویبارها پس کسی که کفر ورزد پس از

ذَٰلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ۝١٢ فَبِمَا
آن از شما پس به راستی گم کرده است میانه راه را ۱۲ پس به سزای

نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ لَعَنَّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَٰسِيَةً ۖ
شکستن آنان پیمانشان را لعنت کردیم آنها را و گردانیدیم دل هایشان را سخت

يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ ۙ وَنَسُواْ حَظًّا مِّمَّا
تحریف می کنند کلمات را از جایگاه هایش و فراموش کردند بهره ای از آنچه که

ذُكِّرُواْ بِهِۦ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ
پند داده شده اند به آن و همواره آگاه می شوی بر خیانتی از آنان مگر اندکی از آنان

فَٱعْفُ عَنْهُمْ وَٱصْفَحْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ۝١٣
پس درگذر از آنان و ببخشای همانا الله دوست می دارد نیکوکاران را ۱۳

وَمِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَهُمۡ

و از کسانی که گفتند همانا ما مسیحیانیم گرفتیم پیمانشان را

فَنَسُواْ حَظّٗا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦ فَأَغۡرَيۡنَا بَيۡنَهُمُ ٱلۡعَدَاوَةَ

پس فراموش کردند بهره ای از آنچه پند داده شده اند به آن آنگاه برانگیختیم در میانشان دشمنی

وَٱلۡبَغۡضَآءَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَسَوۡفَ يُنَبِّئُهُمُ ٱللَّهُ

و کینه را تا روز رستاخیز و به زودی آگاه می کند آنان را الله

بِمَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ﴿۱۴﴾ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ

به آنچه انجام می دادند (۱۴) ای اهل کتاب

قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ كَثِيرٗا مِّمَّا

به راستی آمد نزد شما پیامبر ما که بیان می کند برای شما بسیاری ازآنچه را که

كُنتُمۡ تُخۡفُونَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَعۡفُواْ عَن

پنهان می کردید از کتاب[آسمانی] و درمی گذرد از

كَثِيرٖۚ قَدۡ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَٰبٞ

بسیاری به راستی آمد برای شما از[جانب] الله نوری و کتابی

مُّبِينٞ ﴿۱۵﴾ يَهۡدِي بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَهُۥ

روشن (۱۵) که هدایت می کند با آن الله کسی را که پی گیرد خشنودی اوست

سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى

به راه های سلامت [= نجات] و بیرون می آورد آنان را از تاریکی ها به سوی

ٱلنُّورِ بِإِذۡنِهِۦ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ

روشنی به خواست خود و راه می نماید آنان را به سوی راهی راست

﴿۱۶﴾ لَّقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡمَسِيحُ

(۱۶) به درستی که کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا الله همان مسیح

ٱبۡنُ مَرۡيَمَۚ قُلۡ فَمَن يَمۡلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔا إِنۡ أَرَادَ

پسر مریم است بگو پس چه کسی در اختیار دارد از الله چیزی را [که او را بازدارد] اگر بخواهد

أَن يُهۡلِكَ ٱلۡمَسِيحَ ٱبۡنَ مَرۡيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن فِي

که نابود کند مسیح پسر مریم و مادرش و هرکسی را که در

ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗاۗ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ

زمین است همگی را؟ و تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

وَمَا بَيۡنَهُمَاۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿۱۷﴾

و آنچه در میان آنهاست می آفریند آنچه بخواهد و الله بر هر چیزی تواناست (۱۷)

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ وَٱلنَّصَٰرَىٰ نَحۡنُ أَبۡنَٰٓؤُاْ ٱللَّهِ وَأَحِبَّٰٓؤُهُۥۚ قُلۡ
و گفتند يهوديان و مسيحيان ما پسران الله ایم و دوستان اوییم بگو

فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمۖ بَلۡ أَنتُم بَشَرٞ مِّمَّنۡ خَلَقَۚ يَغۡفِرُ لِمَن
پس چرا عذاب می کند شما را به گناهانتان؟ بلکه شما آدمیانی هستید از کسانی که او آفریده‌است می آمرزد هرکه را

يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
خواهد و عذاب می کند هرکه را خواهد و تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

وَمَا بَيۡنَهُمَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٨ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ
و آنچه در میان آنهاست و به سوی اوست بازگشت ١٨ ای اهل کتاب به راستی آمد برای شما

رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ عَلَىٰ فَتۡرَةٖ مِّنَ ٱلرُّسُلِ أَن تَقُولُواْ مَا جَآءَنَا
پیامبر ما که بیان می کند برای شما در دوران تهی از پیامبران تا [مبادا] بگویید که نیامده نزد ما

مِنۢ بَشِيرٖ وَلَا نَذِيرٖۖ فَقَدۡ جَآءَكُم بَشِيرٞ وَنَذِيرٞۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
هیچ مژده دهنده و نه بیم دهنده ای پس به راستی آمد نزد شما مژده دهنده و بیم دهنده ای و الله بر هر

شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٩ وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ ٱذۡكُرُواْ
چیزی تواناست ١٩ و [به یاد آورید] زمانی که گفت موسی به قومش ای قوم من یاد کنید

نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَعَلَ فِيكُمۡ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكٗا
نعمت الله را بر خودتان آنگاه که قرار داد در میان شما پیامبرانی را و گرداند شما را پادشاهان

وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمۡ يُؤۡتِ أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٠ يَٰقَوۡمِ ٱدۡخُلُواْ
و داد به شما آنچه را که نداده است به هیچ کس از جهانیان [معاصرتان] ٢٠ ای قوم من درآیید

ٱلۡأَرۡضَ ٱلۡمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِي كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمۡ وَلَا تَرۡتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدۡبَارِكُمۡ
به سرزمین مقدسی که نوشته است الله برای شما و برمگردید بر پشت هایتان

فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ ٢١ قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ فِيهَا قَوۡمٗا جَبَّارِينَ
پس می گردید زیانکاران ٢١ گفتند ای موسی همانا در آنجا گروهی‌اند زورگویان

وَإِنَّا لَن نَّدۡخُلَهَا حَتَّىٰ يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا فَإِن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا
و همانا ما هرگز درنمی‌آییم به آن تا آنکه بیرون آیند از آن [سرزمین] پس اگر بیرون روند از آن

فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ٢٢ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ
آنگاه ما درآیندگانیم ٢٢ گفتند دو مرد از کسانی که می ترسیدند [از الله]

أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمَا ٱدۡخُلُواْ عَلَيۡهِمُ ٱلۡبَابَ فَإِذَا دَخَلۡتُمُوهُ
نعمت داده بود الله بر آن دو درآیید بر آنان از دروازه پس هنگامی که داخل شدید آن را

فَإِنَّكُمۡ غَٰلِبُونَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٣
پس همانا شما پیروزمندانید و تنها بر الله پس توکل کنید اگر هستید مؤمنان ٢٣

قَالُواْ يَـٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَآ أَبَدًا مَّا دَامُواْ فِيهَا فَٱذْهَبْ
گفتند ای موسی همانا هرگز درنمی آییم به آن هیچ گاه تا زمانی که باشند در آن پس برو

أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَـٰتِلَآ إِنَّا هَـٰهُنَا قَـٰعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
تو و پروردگارت و بجنگید همانا ما همین جا نشستگانیم ﴿٢٤﴾ گفت[موسی] [ای] پروردگارم

إِنِّى لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِى وَأَخِى فَٱفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ ٱلْقَوْمِ
همانا من در اختیار ندارم جز خودم و برادرم را پس جدایی افکن در میان ما و میان گروه

ٱلْفَـٰسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
نافرمانان ﴿٢٥﴾ گفت [الله] پس همانا آن [سرزمین] حرام شده است بر آنان چهل سال

يَتِيهُونَ فِى ٱلْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْفَـٰسِقِينَ
سرگردان می شوند در زمین پس اندوه مخور بر این گروه نافرمانان

حزب ۱۲

﴿٢٦﴾ ۞ وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱبْنَىْ ءَادَمَ بِٱلْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
﴿٢٦﴾ و بخوان بر آنان خبر دو پسر آدم[=هابیل وقابیل]را به حق آنگاه که پیش آوردند قربانی ای را

فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ ٱلْـَٔاخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
پس پذیرفته شد از یکی شان [هابیل] و پذیرفته نشد از دیگری[قابیل] گفت[قابیل] هر آینه خواهم کشت تو را

قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنۢ بَسَطتَ إِلَىَّ يَدَكَ
گفت[هابیل] جز این نیست که می پذیرد الله از پرهیزکاران ﴿٢٧﴾ یقینا اگر بگشایی به سوی من دستت را

لِتَقْتُلَنِى مَآ أَنَا۠ بِبَاسِطٍ يَدِىَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّىٓ أَخَافُ ٱللَّهَ
تا بکشی مرا نیستم من گشایندهٔ دستم به سوی تو تا بکشم تو را همانا من می ترسم از الله

رَبَّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّىٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثْمِى وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ
پروردگار جهانیان ﴿٢٨﴾ همانا من می خواهم که بازگردی با گناه من و گناه خودت پس باشی تو

مِنْ أَصْحَـٰبِ ٱلنَّارِ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
از همدمان آتش و این است سزای ستمکاران ﴿٢٩﴾ پس آراست

لَهُۥ نَفْسُهُۥ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ﴿٣٠﴾
برایش نفس او کشتن برادرش را پس کشت او را آنگاه گشت از زیان کاران ﴿٣٠﴾

فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُۥ كَيْفَ يُوَٰرِى
پس برانگیخت الله زاغی را که کاوش می‌کرد در زمین تا بنمایاند به او که چگونه پنهان کند

سَوْءَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يَـٰوَيْلَتَىٰٓ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَـٰذَا
جسد برادرش[هابیل]را گفت ای وای بر من آیا ناتوان شدم از آنکه باشم مانند این

ٱلْغُرَابِ فَأُوَٰرِىَ سَوْءَةَ أَخِى ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلنَّـٰدِمِينَ ﴿٣١﴾
زاغ تا پنهان کنم جسد برادرم را؟ پس گردید از پشیمانان ﴿٣١﴾

مِنۡ أَجۡلِ ذَٰلِكَ كَتَبۡنَا عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ
به سبب همین نوشتیم [=مقرّر داشتیم] بر بنی اسرائیل که همانا هرکس بکشد

نَفۡسَۢا بِغَيۡرِ نَفۡسٍ أَوۡ فَسَادٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
کسی را بدون [کشتن] کسی یا [ایجاد] فسادی در زمین پس چنان است که کشته است

ٱلنَّاسَ جَمِيعٗا وَمَنۡ أَحۡيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحۡيَا ٱلنَّاسَ
مردمان را همگی و هرکه زنده بدارد او را پس چنان است که زنده داشته است مردمان را

جَمِيعٗاۚ وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرٗا
همگی و به درستی که آمدند به سوی آنان پیامبران ما با نشانه‌های روشن سپس همانا بسیاری

مِّنۡهُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡأَرۡضِ لَمُسۡرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا
از آنان پس از آن در زمین البته گزافکاران‌اند (۳۲) جز این نیست که

جَزَٰٓؤُاْ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسۡعَوۡنَ فِي ٱلۡأَرۡضِ
سزای کسانی که می‌جنگند با الله و رسولش و می‌کوشند در زمین

فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓاْ أَوۡ يُصَلَّبُوٓاْ أَوۡ تُقَطَّعَ أَيۡدِيهِمۡ
به فساد این است که کشته شوند یا به دار آویخته شوند یا بریده شود دست هایشان

وَأَرۡجُلُهُم مِّنۡ خِلَٰفٍ أَوۡ يُنفَوۡاْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِۚ ذَٰلِكَ
و پاهایشان بر خلاف [همدیگر] یا دور کرده شوند از سرزمین [خود] این

لَهُمۡ خِزۡيٞ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
برای آنان رسوایی است در دنیا و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

﴿٣٣﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِن قَبۡلِ أَن تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهِمۡۖ فَٱعۡلَمُوٓاْ
(۳۳) مگر کسانی که توبه کردند پیش از آنکه دست یابید بر آنان پس بدانید که

أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٣٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
همانا الله بسی آمرزندهٔ مهربان است (۳۴) ای کسانی که ایمان آورده‌اید

ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱبۡتَغُوٓاْ إِلَيۡهِ ٱلۡوَسِيلَةَ وَجَٰهِدُواْ فِي سَبِيلِهِۦ
پروا کنید از الله و بجویید به سوی او وسیله [ی تقرب] را و جهاد کنید در راه او

لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ أَنَّ
باشد که شما رستگار شوید (۳۵) همانا کسانی که کفر ورزیدند اگر همانا باشد

لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لِيَفۡتَدُواْ بِهِۦ مِنۡ
برای‌شان آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن تا عوض دهند آن را از

عَذَابِ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنۡهُمۡۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿٣٦﴾
عذاب روز رستاخیز پذیرفته نشود از آنان و برای آنان عذابی دردناک است (۳۶)

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنَ ٱلنَّارِ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنْهَا ۖ
می خواهند که بیرون آیند از آتش [دوزخ] حال آنکه نیستند آنان بیرون آیندگان از آن

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۳۷﴾ وَٱلسَّارِقُ وَٱلسَّارِقَةُ فَٱقْطَعُوٓا۟
و برای آنان عذابی پایدار است ۳۷ و مرد دزد و زن دزد پس ببُرید

أَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَٰلًا مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
دستانشان را به سزای آنچه کرده اند به کیفری از[جانب] الله و الله پیروزمند سنجیده کار است

﴿۳۸﴾ فَمَن تَابَ مِنۢ بَعْدِ ظُلْمِهِۦ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَتُوبُ
۳۸ پس هر که توبه کرد پس از ستمش و اصلاح کند[فسادکاری اش را] پس همانا الله بازمی گردد[به رحمت خود]

عَلَيْهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۹﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ
بر او همانا الله بسی آمرزندهٔ مهربان است ۳۹ آیا ندانسته ای که همانا الله برای اوست فرمانروایی

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ ۗ
آسمان ها و زمین عذاب می کند هرکه را خواهد و می آمرزد هرکه را خواهد

وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۰﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ
و الله بر هر چیزی تواناست ۴۰ ای پیامبر

حزب ۱۲

لَا يَحْزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْكُفْرِ مِنَ ٱلَّذِينَ
اندوهگین نکنند تو را کسانی که شتاب می ورزند در کفر از کسانی که

قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِأَفْوَٰهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ ٱلَّذِينَ
گفتند ایمان آوردیم با دهان هایشان حال آنکه ایمان نیاورده است دل هایشان و از کسانی که

هَادُوا۟ ۛ سَمَّٰعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّٰعُونَ لِقَوْمٍ
یهودی شدند بسی گوش دهندگان اند برای دروغ پردازی گوش کنندگان اند[جاسوسان اند] برای گروهی

ءَاخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ مِنۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهِۦ ۖ
دیگر که نیامده اند نزد تو تحریف می کنند کلمات را پس از [جای گرفتن در] جایگاه‌هایش

يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَٱحْذَرُوا۟ ۚ
می گویند اگر داده شود به شما این[حکم تحریف شده] پس بگیرید آن را واگر به شما داده نشد آن پس دوری کنید

وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ فِتْنَتَهُۥ فَلَن تَمْلِكَ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۚ
و هرکس بخواهد الله گمراهی اش را پس هرگز دراختیار نداری برای او از[جانب] الله چیزی را

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَمْ يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِى
آنان کسانی اند که نخواسته است الله که پاک گرداند دل هایشان را برای آنان در

ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۴۱﴾
دنیا خواری است و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است ۴۱

سَمَّـٰعُونَ لِلۡكَذِبِ أَكَّـٰلُونَ لِلسُّحۡتِۚ فَإِن جَآءُوكَ
بسی گوش کنندگان اند برای دروغ پردازی بسیار خورندگان اند [مال] حرام را پس اگر بیایند نزد تو

فَٱحۡكُم بَيۡنَهُمۡ أَوۡ أَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡۖ وَإِن تُعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ فَلَن
آنگاه داوری کن درمیان شان یا روی بگردان از آنان و اگر روی بگردانی از آنان پس هرگز

يَضُرُّوكَ شَيۡـٔٗاۖ وَإِنۡ حَكَمۡتَ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِۚ
زیان نرسانند به تو چیزی را و اگر داوری کنی پس داوری کن در میانشان به عدالت

إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيۡفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ
همانا الله دوست می دارد دادگران را (٤٢) و چگونه داور کنند تو را حال آنکه نزد آنها

ٱلتَّوۡرَىٰةُ فِيهَا حُكۡمُ ٱللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوۡنَ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۚ
تورات است که در آن حکم الله است باز پشت می کنند پس از آن

وَمَآ أُوْلَـٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّآ أَنزَلۡنَا ٱلتَّوۡرَىٰةَ فِيهَا
و نیستند آنان مؤمنان (٤٣) همانا ما فروفرستادیم تورات را که در آن

هُدٗى وَنُورٞۚ يَحۡكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسۡلَمُواْ لِلَّذِينَ
هدایت و نوری است حکم می کنند با آن پیامبران آنان که گردن نهادند [به حکم الله] برای کسانی که

هَادُواْ وَٱلرَّبَّـٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ بِمَا ٱسۡتُحۡفِظُواْ مِن كِتَٰبِ
یهودی شدند و [نیز حکم می کنند] الله پرستان و دانشمندان [یهود] بدان سبب که نگهبان گذاشته شدند برای کتاب

ٱللَّهِ وَكَانُواْ عَلَيۡهِ شُهَدَآءَۚ فَلَا تَخۡشَوُاْ ٱلنَّاسَ
الله و بودند بر آن گواهان پس مترسید از مردم

وَٱخۡشَوۡنِ وَلَا تَشۡتَرُواْ بِـَٔايَٰتِي ثَمَنٗا قَلِيلٗاۚ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم
و بترسید از من و مفروشید آیه‌های من را به بهایی اندک و هرکه حکم نکند

بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبۡنَا عَلَيۡهِمۡ
به آنچه فروفرستاده است الله پس آنان خودشان کافرانند (٤٤) و نوشتیم بر آنان

فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفۡسَ بِٱلنَّفۡسِ وَٱلۡعَيۡنَ بِٱلۡعَيۡنِ وَٱلۡأَنفَ
در آن [کتاب] که همانا جان در برابر جان و چشم در برابر چشم و بینی

بِٱلۡأَنفِ وَٱلۡأُذُنَ بِٱلۡأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَٱلۡجُرُوحَ
در برابر بینی و گوش در برابر گوش و دندان در برابر دندان است و زخم ها را

قِصَاصٞۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ فَهُوَ كَفَّارَةٞ لَّهُۥۚ وَمَن
قصاص [پیگیری به مثل] است پس هرکه ببخشد آن را پس آن کفاره‌ای است برای [گناهان] او و هرکه

لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٤٥﴾
حکم نکند به آنچه فروفرستاده است الله پس آنان خودشان ستمکاراند (٤٥)

وَقَفَّيۡنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ
و به دنبال آوردیم بر پی آنان عیسی پسر مریم را تصدیق کننده آنچه را که پیش از او بود از

ٱلتَّوۡرَىٰةِۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَ فِيهِ هُدٗى وَنُورٞ وَمُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ
تورات و دادیم به او انجیل را که در آن هدایت و نوری بود و تصدیق کننده آنچه را که پیش

يَدَيۡهِ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلۡيَحۡكُمۡ
از او بود از تورات و هدایت و پندی برای پرهیزکاران بود ﴿۴۶﴾ و باید حکم کنند

أَهۡلُ ٱلۡإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِۚ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ
اهل انجیل به آنچه فروفرستاده است الله در آن و هرکه حکم نکند به آنچه فروفرستاده است

ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ
الله پس آنان خودشان نافرمانانند ﴿۴۷﴾ و فروفرستادیم به سوی تو این کتاب را

بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمُهَيۡمِنًا
به حق که تصدیق کننده است آنچه را که پیش از او بوده است از کتاب[های آسمانی] و نگهبان

عَلَيۡهِۖ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُۖ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡ
بر آن پس داوری کن در میان آنان به آنچه فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان

عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡحَقِّۚ لِكُلّٖ جَعَلۡنَا مِنكُمۡ شِرۡعَةٗ وَمِنۡهَاجٗاۚ
در برابر آنچه آمد برای تو از حق برای هر گروهی قرار دادیم از شما شریعتی و راهی را

وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن لِّيَبۡلُوَكُمۡ فِي مَآ
و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید شما را امتی یگانه ولی [خواست] که بیازماید شما را در آنچه

ءَاتَىٰكُمۡۖ فَٱسۡتَبِقُواْ ٱلۡخَيۡرَٰتِۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗا
داده است به شما پس پیشی جویید به سوی نیکی ها به سوی الله است بازگشت شما همگی

فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ ٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِمَآ
پس خبر می دهد شما را به آنچه در آن اختلاف می کردید ﴿۴۸﴾ و اینکه داوری کن در میانشان به آنچه

أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡ وَٱحۡذَرۡهُمۡ أَن يَفۡتِنُوكَ عَنۢ
فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان و برحذر باش از آنان که مبادا منحرف سازند تو را از

بَعۡضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم
برخی از آنچه فروفرستاده است الله به سوی تو پس اگر پشت کنند آنگاه بدان که همانا می‌خواهد الله که دچار سازد آنها را

بِبَعۡضِ ذُنُوبِهِمۡۗ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكۡمَ
به[سزای]برخی گناهانشان و همانا بسیاری از مردم البته نافرمانانند ﴿۴۹﴾ پس آیا حکم [روزگار]

ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ يَبۡغُونَۚ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكۡمٗا لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾
جاهلیت را می جویند؟! و کیست بهتر از الله در داوری برای گروهی که یقین دارند؟ ﴿۵۰﴾

نصف حزب ۱۲

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوۡلِيَآءَۘ بَعۡضُهُمۡ
ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید یهودیان و مسیحیان را دوستان و یاوران[خود] برخی شان

أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ فَإِنَّهُۥ مِنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ
دوستان برخی[دیگر]اند و کسی که دوست بگیرد آنان را از شما پس همانا او از آنان است همانا الله هدایت نمی کند گروه

ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ يُسَٰرِعُونَ فِيهِمۡ
ستمکاران را (۵۱) آنگاه می‌بینی کسانی را که در دل هایشان بیماری ای است شتاب می ورزند در[دوستی] آنان

يَقُولُونَ نَخۡشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٞۚ فَعَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَ بِٱلۡفَتۡحِ أَوۡ أَمۡرٖ
[و]می گویند می‌ترسیم که برسد به ما حادثهٔ بدی پس امید است که الله بیاورد پیروزی یا امری [دیگر]را

مِّنۡ عِندِهِۦ فَيُصۡبِحُواْ عَلَىٰ مَآ أَسَرُّواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ نَٰدِمِينَ ﴿٥٢﴾
از نزد خودش پس بگردند بر آنچه نهان داشتند در دل هایشان پشیمان (۵۲)

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ
و بگویند کسانی که ایمان آوردند آیا اینان همان کسانی اند که سوگند خوردند به الله [با]سخت ترین سوگندهایشان

إِنَّهُمۡ لَمَعَكُمۡۚ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فَأَصۡبَحُواْ خَٰسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا
که همانا آنان با شمایند؟ تباه شد کردارهایشان پس گردیدند زیانکاران (۵۳) ای

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرۡتَدَّ مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ
کسانی که ایمان آورده اید کسی که برگردد از شما از دینش پس به زودی می آورد الله گروهی را که دوست می دارد [الله] آنان را

وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِي
و دوست می دارند [آنان]او را فروتنان اند بر مؤمنان درشت رفتاران اند بر کافران جهاد می کنند در

سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوۡمَةَ لَآئِمٖۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ
راه الله و نمی ترسند از سرزنش هیچ سرزنش کننده‌ای این بخشش الله است که می دهد آن را به کسی که بخواهد

وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ
و الله گشایشگری بس داناست (۵۴) جز این نیست که دوست و یاور شما الله و پیامبرش و کسانی اند که ایمان آورده‌اند همانان که

يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُمۡ رَٰكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَن يَتَوَلَّ ٱللَّهَ
برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را درحالی که خود رکوع کنندگان[خاشعان]اند (۵۵) و کسی که به دوستی و یاوری گیرد الله

وَرَسُولَهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَإِنَّ حِزۡبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
و پیامبرش و کسانی را که ایمان آورده‌اند پس [بداند] همانا حزب الله خود پیروزمندان اند (۵۶) ای کسانی که

ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَكُمۡ هُزُوٗا وَلَعِبٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ
ایمان آورده‌اید مگیرید کسانی را که گرفتند دینتان را به مسخره و بازی از آنان که داده شده است به آنان

ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَٱلۡكُفَّارَ أَوۡلِيَآءَۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٥٧﴾
کتاب پیش از شما و [نیز] کافران را دوستان [خود] و بترسید از الله اگر هستید مؤمنان (۵۷)

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ ٱتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
وهنگامی که فرامی خوانید [با اذان] به سوی نماز می گیرند آن را به مسخره و بازی آن بدان سبب است که همانا آنان گروهی اند

لَّا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا
که خرد نمی ورزند ﴿۵۸﴾ بگو ای اهل کتاب آیا عیب می گیرید از ما جز [برای] اینکه ایمان آوردیم

بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
به الله و آنچه فروفرستاده شده به سوی ما و آنچه فروفرستاده شده است از پیش و [جز برای آنکه] همانا بیشترتان نافرمانان اید؟ ﴿۵۹﴾ بگو

هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ ٱللَّهِ مَن لَّعَنَهُ ٱللَّهُ وَغَضِبَ
آیا خبر دهم شما را به بدتر از این پاداش[=کیفر] نزد الله؟ آنکه لعنت کرد او را الله و خشم گرفت

عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ ٱلْقِرَدَةَ وَٱلْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ ٱلطَّٰغُوتَ أُو۟لَٰٓئِكَ شَرٌّ
بر او و گردانید برخی شان را بوزینگان و خوکان و [آنکه] پرستید طاغوت را آنان بد

مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَآءُوكُمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا
جایگاه‌تر و گمراه ترند از راه راست ﴿۶۰﴾ و هنگامی که بیایند نزد شما می گویند ایمان آورده ایم

وَقَد دَّخَلُوا۟ بِٱلْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا۟ بِهِۦ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا۟ يَكْتُمُونَ
درحالی که قطعاً داخل شدند با کفر و آنان به راستی بیرون رفتند با آن و الله داناتر است به آنچه پنهان می داشتند

﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَأَكْلِهِمُ
﴿۶۱﴾ و می بینی بسیاری از آنان را که شتاب می ورزند در گناه و تجاوز و خوردن آنان

ٱلسُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَىٰهُمُ ٱلرَّبَّٰنِيُّونَ
حرام را هر آینه بد است آنچه می کردند ﴿۶۲﴾ چرا بازنمی دارند آنان را الله پرستان

وَٱلْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ ٱلْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ ٱلسُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟
و دانشمندان [یهود] از گفتار گناه آلودشان و حرامخواری شان؟ هر آینه بد است آنچه

يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ يَدُ ٱللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا۟
می کردند ﴿۶۳﴾ و گفتند یهودیان دست الله بسته است بسته باد دست هایشان و لعنت شدند

بِمَا قَالُوا۟ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
به سبب آنچه گفتند بلکه دو دستش گشاده است انفاق می کند هرگونه که بخواهد و هر آینه می افزاید بسیاری

مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ
از آنان را آنچه فروفرستاده شده به سوی تو از [جانب] پروردگارت برسرکشی و کفر شان و افکندیم در میانشان دشمنی

وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ كُلَّمَآ أَوْقَدُوا۟ نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا ٱللَّهُ
و کینه را تا روز رستاخیز هرگاه که برافروختند آتشی را برای جنگ فرومی نشاند آن را الله

وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾
و می کوشند در زمین برای فساد و الله دوست ندارد فسادگران را ﴿۶۴﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
و اگر همانا اهل کتاب ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند البته می زدودیم از آنها

سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَٰهُمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُواْ
بدیهایشان را و هر آینه درمی آوریم آنان را به باغ های سراسرنعمت ۶۵ و اگر همانا آنان برپا می داشتند

ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُواْ مِن
تورات و انجیل را و آنچه را که فروفرستاده شد به سوی آنان از [جانب] پروردگارشان البته می خوردند از

فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
بالای سرشان [نعمت آسمانی] و از زیر پاهایشان [=نعمت زمینی] از آنان امتی میانه رو اند و بسیاری از آنان

سَآءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ
بد است آنچه می کنند ۶۶ ای پیامبر ابلاغ کن آنچه را که فروفرستاده شده است به سوی تو

سه چهارم حزب ۱۲

مِن رَّبِّكَۖ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۥۚ وَٱللَّهُ يَعْصِمُكَ
از [جانب] پروردگارت و اگر [چنین] نکنی پس نرسانده ای پیامش را و الله نگاه می دارد تو را

مِنَ ٱلنَّاسِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَٰٓأَهْلَ
از [گزند] مردم همانا الله هدایت نمی کند گروه کافران را ۶۷ بگو ای اهل

ٱلْكِتَٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُواْ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ
کتاب نیستید شما بر چیزی [پایند] تا آنکه برپا دارید تورات و انجیل را

وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ
و آنچه را که فروفرستاده شده به سوی شما از [جانب] پروردگارتان و هر آینه می افزاید بسیاری از آنان را آنچه فروفرستاده شده است

إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًاۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ
به سوی تو از [جانب] پروردگارت بر سرکشی و کفرشان پس اندوه مخور بر گروه کافران

﴿٦٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ
۶۸ همانا کسانی که ایمان آوردند و کسانی که یهودی شدند و صابئان و مسیحیان

مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَا خَوْفٌ
هرکس [از آنان] که ایمان آورد به الله و روز واپسین و کند کار شایسته پس نه ترسی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَ بَنِىٓ
بر آنان است و نه آنان اندوهگین می شوند ۶۹ به درستی که گرفتیم پیمان استوار را از بنی

إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ رُسُلًاۖ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌۢ بِمَا
اسرائیل و فرستادیم به سوی شان پیامبرانی را هرگاه آورد برای ایشان پیامبری چیزی را که

لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُواْ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾
نمی خواست دل هایشان گروهی را دروغگو شمردند و گروهی را [هم] می کشتند ۷۰

وَحَسِبُوٓاْ أَلَّا تَكُونَ فِتۡنَةٞ فَعَمُواْ وَصَمُّواْ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ
و پنداشتند که نباشد آزمونی پس کور شدند و کر گشتند سپس بازگشت الله[به رحمت خود]

عَلَيۡهِمۡ ثُمَّ عَمُواْ وَصَمُّواْ كَثِيرٞ مِّنۡهُمۡۚ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا
بر آنان باز کور شدند و کر گشتند بسیاری از آنان و الله بیناست به آنچه

يَعۡمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ
می کنند (۷۱) همانا کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا الله همان

ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَۖ وَقَالَ ٱلۡمَسِيحُ يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱعۡبُدُواْ
مسیح پسر مریم است حال آنکه گفته بود مسیح ای بنی اسرائیل بپرستید

ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمۡۖ إِنَّهُۥ مَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ
الله را که پروردگار من و پروردگار شماست همانا کسی که شریک سازد به الله پس به راستی که حرام کرده است الله بر او

ٱلۡجَنَّةَ وَمَأۡوَىٰهُ ٱلنَّارُۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ ﴿٧٢﴾
بهشت را و جایگاهش آتش [دوزخ] است و نیست برای ستمکاران هیچ یاورانی (۷۲)

لَّقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ ثَلَٰثَةٖۘ وَمَا مِنۡ
همانا کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا الله یکی از سه [اقنوم] است و نیست هیچ

إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۚ وَإِن لَّمۡ يَنتَهُواْ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الهی جز الله یگانه و اگر بازنایستند از آنچه می گویند هر آینه خواهد رسید به

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ
کسانی که کفر ورزیدند از آنان عذابی دردناک (۷۳) پس آیا بازنمی گردند

إِلَى ٱللَّهِ وَيَسۡتَغۡفِرُونَهُۥۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٧٤﴾
به سوی الله و آمرزش نمی خواهند از او؟ و الله بسی آمرزندهٔ مهربان است (۷۴)

مَّا ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَ إِلَّا رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ
نیست عیسی پسر مریم جز پیامبری که به راستی گذشته اند پیش از او

ٱلرُّسُلُ وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٞۖ كَانَا يَأۡكُلَانِ ٱلطَّعَامَۗ
پیغمبران و مادر او بسیار راستگوست که هردو می خوردند خوردنی را

ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ ثُمَّ ٱنظُرۡ أَنَّىٰ
ببین چگونه بیان می کنیم برای آنان آیات را باز ببین چگونه [از حق]

يُؤۡفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلۡ أَتَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا
بازگردانده می شوند (۷۵) بگو آیا می پرستید به غیر الله چیزی را که نیست

يَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗاۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٧٦﴾
مالک برای شما زیانی و نه سودی را؟ و الله همان بس شنوای داناست (۷۶)

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ
بگو ای اهل کتاب زیاده روی نکنید در دینتان به ناحق

وَلَا تَتَّبِعُوٓاْ أَهۡوَآءَ قَوۡمٖ قَدۡ ضَلُّواْ مِن قَبۡلُ وَأَضَلُّواْ
و پیروی مکنید از هوس های گروهی که به راستی گمراه شدند از پیش و گمراه کردند

كَثِيرٗا وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ ٱلَّذِينَ
بسیاری را و به بیراهه رفتند از راه راست ۷۷ لعنت شدند کسانی که

كَفَرُواْ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى
کفر ورزیدند از بنی اسرائیل بر زبان داوود و عیسی

ٱبۡنِ مَرۡيَمَۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ﴿٧٨﴾
پسر مریم آن بدان سبب بود که نافرمانی کردند و تجاوز می‌کردند ۷۸

كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُۚ لَبِئۡسَ
بازنمی‌داشتند یکدیگر را از کار زشتی که می‌کردند آن را هر آینه بد است

مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَىٰ كَثِيرٗا مِّنۡهُمۡ
آنچه می کردند ۷۹ می بینی بسیاری از آنان را که

يَتَوَلَّوۡنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ لَبِئۡسَ مَا قَدَّمَتۡ لَهُمۡ أَنفُسُهُمۡ
دوستی می کنند با کسانی که کفر ورزیدند هر آینه بد است آنچه که پیش فرستاده است برای شان خود شان

أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَفِي ٱلۡعَذَابِ هُمۡ خَٰلِدُونَ ﴿٨٠﴾
اینکه خشم گرفت الله بر آنان و در عذاب آنان ماندگاران اند ۸۰

وَلَوۡ كَانُواْ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِيِّ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ
و اگر ایمان می آوردند به الله و این پیامبر و آنچه فروفرستاده شد به سوی او

مَا ٱتَّخَذُوهُمۡ أَوۡلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرٗا مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ
نمی گرفتند آنان را دوستان [خود] ولی بسیاری از آنان نافرمانان اند

﴿٨١﴾ ۞ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةٗ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلۡيَهُودَ جزء ۷ حزب ۱۳
۸۱ هر آینه می یابی سخت ترین مردم را در دشمنی با کسانی که ایمان آوردند، یهودیان

وَٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۖ وَلَتَجِدَنَّ أَقۡرَبَهُم مَّوَدَّةٗ لِّلَّذِينَ
و کسانی که شرک ورزیدند و هر آینه می یابی نزدیک ترین شان را در دوستی با کسانی که

ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنۡهُمۡ
ایمان آوردند، همانان که گفتند ما مسیحیانیم آن بدین سبب است که همانا از [میان] آنان هستند

قِسِّيسِينَ وَرُهۡبَانٗا وَأَنَّهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ ﴿٨٢﴾
کشیشان و راهبانی [به سبب] اینکه آنان کبر نمی ورزند ۸۲